

yǒu le diàn huà de fán nǎo 有了电话的烦恼

zhè xiē rì zi huān lè cūn zhuāng lǐ ān jìng le xǔ duō
这些日子，欢乐村庄里安静了许多：

tīng bù jiàn dòng wù men hù xiāng wèn hǎo de shēng yīn kàn bù jiàn chuàn
听不见动物们互相问好的声音，看不见串

mén de dòng wù xiān huā diàn lǐ yě méi yǒu shéi lái mǎi huā sòng rén
门的动物，鲜花店里也没有谁来买花送人，

gèng bù jiàn xìn gē lán bó er de zōng yǐng tā yǐ jīng yǒu hǎo jǐ
更不见信鸽蓝脖儿的踪影，他已经有好几

tiān méi yǒu xìn jiàn kě sòng le
天没有信件可送了。

yuán lái huān lè cūn zhuāng lǐ jiā jiā hù hù dōu ān zhuāng
原来欢乐村庄里，家家户户都安装

le diàn huà
了电话。

bèn bèn zhū hé tā zuì hǎo
笨笨猪和他最好

de péng you guāi guāi xióng yě chà
的朋友乖乖熊，也差

bu duō yǒu liǎng gè xīng qī méi jiàn
不多有两个星期没见

miàn le jìn guǎn tā men tiān tiān
面了。尽管他们天天

tōng diàn huà zài diàn huà lǐ shuō
通电话，在电话里说

hěn duō hěn duō huà dàn tā men
很多很多话，但他们

hái shì hù xiāng jiàn bù zháo
还是互相见不着。

yī tiān zǎo chen bèn bèn
一天早晨，笨笨

zhū jiā de diàn huà líng yòu xiǎng le tā zhī dào shì guāi guāi xióng dǎ
猪家的电话铃又响了，他知道是乖乖熊打

lái de jiù duì zhe tīng tǒng dà shēng shuō wǒ yào jiàn nǐ
来的，就对着听筒大声说：“我要见你！”

guāi guāi xióng yě zài diàn huà lǐ shuō wǒ yào jiàn nǐ
乖乖熊也在电话里说：“我要见你！”

tā men cóng jiā lǐ pǎo chū lái zài cūn tóu nà kē lǎo huái
他们从家里跑出来，在村头那棵老槐

shù xià jiàn miàn le tā men xiàng duō nián de lǎo péng you chóng yòu
树下见面了。他们像多年的老朋友重又

xiāng féng yōng bào le yī cì yòu yī cì
相逢，拥抱了一次又一次。

jīn hòu wǒ men zài yě bù yào dǎ diàn huà le
“今后，我们再也不打电话了。”

hái xiàng yǐ qián yī yàng wǒ men měi tiān dōu yào jiàn shàng
“还像以前一样，我们每天都要见上

yī miàn
一面。”

bèn bèn zhū hé guāi guāi xióng qù kàn wàng māo mī mī xiǎo jiě
笨笨猪和乖乖熊去看望猫咪咪小姐。

māo mī mī xiǎo jiě zhèng duì zhe yī shù gān kū de méi guī huā diào
猫咪咪小姐正对着一束干枯的玫瑰花掉

yǎn lèi
眼泪。

māo mī mī xiǎo jiě shén me shì qíng ràng nǐ zhè yàng shāng xīn
“猫咪咪小姐，什么事情让你这样伤心？”

māo mī mī xiǎo jiě xiàng bèn bèn
猫咪咪小姐向笨笨

zhū hé guāi guāi xióng chōu chōu dā dā de
猪和乖乖熊抽抽搭搭地

kū sù zhe
哭诉着。

yuán lái yīng jùn de hēi māo jǐng
原来，英俊的黑猫警

zhǎng yī zhí hěn ài mù māo mī mī xiǎo
长一直很爱慕猫咪咪小

jiě měi tiān zǎo chen tā dōu yào gěi
姐。每天早晨他都要给

māo mī mī xiǎo jiě sòng yī shù dài lù
猫咪咪小姐送一束带露

shuǐ de xiān huā huā shù zhōng hái cáng zhe yī zhāng jīng zhì de xīn xíng
水的鲜花，花束中还藏着一张精致的心形

kǎ piàn shàng miàn yòng huā tǐ zì xiě zhe yōu měi rè qíng de jù zì
卡片，上面用花体字写着优美热情的句子。

kě shì zì cóng cūn zi lì ān zhuāng le diàn huà yǐ hòu hēi
可是自从村子里安装了电话以后，黑

māo jīng zhǎng zài yě bù gěi māo mī mī xiǎo jiě sòng huā le huàn chéng
猫警长再也不给猫咪咪小姐送花了，换成

zài měi tiān zǎo chén gěi tā dǎ diàn huà
在每天早晨给她打电话。

māo mī mī fēi cháng shāng xīn hēi māo jīng zhǎng shì bù shì
猫咪咪非常伤心：“黑猫警长是不是

bù zài ài wǒ le
不再爱我了？”

zěn me huì ne bèn bèn zhū ān wèi tā shuō tā
“怎么会呢？”笨笨猪安慰她说，“他

bù shì měi tiān dōu gěi nǐ dǎ diàn huà ma
不是每天都给你打电话吗？”

kě shì zài tā měi tiān sòng xiān huā lái de nà xiē rì
“可是，在他每天送鲜花来的那些日

zi lì wǒ jué de zì jǐ guò de hěn xìng fú hěn tián mì
子里，我觉得自己过得很幸福、很甜蜜。

kě xiàn zài jīn guǎn tiān tiān tōng diàn huà wǒ què méi yǒu hěn xìng
可现在，尽管天天通电话，我却没有很幸

fú hěn tián mì de gǎn jué
福、很甜蜜的感觉。”

bèn bèn zhū hé guāi guāi xióng bù zhī zěn me ān wèi duō chóu
笨笨猪和乖乖熊不知怎么安慰多愁

shàn gǎn de māo mī mī xiǎo jiě cóng tā jiā lǐ chū lái hòu tā
善感的猫咪咪小姐。从她家里出来后，他
men cháo xiǎo hé biān zǒu qù
们朝小河边走去。

xiǎo hé biān má lǎo yā zhàn zài yī kē liǔ shù xià wú
小河边，麻老鸭站在一棵柳树下，无

jīng dǎ cǎi de kàn zhe hé shuǐ cóng tā miàn qián liú guò yǎn jīng lǐ
精打采地看着河水从他面前流过，眼睛里

àn dàn wú guāng bèn bèn zhū hé guāi guāi xióng pǎo shàng qián qù wèn
暗淡无光。笨笨猪和乖乖熊跑上前去问

dào má lǎo yā má lǎo yā nǐ shēng bìng le ma
道：“麻老鸭，麻老鸭，你生病了吗？”

má lǎo yā yáo yáo tóu wǒ méi yǒu bìng
麻老鸭摇摇头：“我没有病。”

nǐ gū dān dān de zhàn zài zhè lǐ zuò shén me wǒ men
“你孤单单地站在这里做什么？我们

péi nǐ huí jiā qù ba
陪你回家去吧！”

wǒ yào zài zhè lǐ děng yī fēng xìn yī fēng cóng shuǐ shàng
“我要在这里等一封信，一封从水上

piāo lái de xìn
漂来的信。”

cóng shuǐ shàng piāo lái de xìn

“从水上漂来的信？”

duì wǒ yǐ jīng hǎo duō tiān hǎo duō tiān méi yǒu shōu dào

“对，我已经好多天好多天没有收到

xìn le

信了。”

jiē zhe má lǎo yā yòng shā yǎ de shēng yīn jiē jiē bā

接着，麻老鸭用沙哑的声音，结结巴

bā de xiàng bèn bèn zhū hé guāi guāi xióng jiǎng shù zhe má lǎo yā yǒu

巴地向笨笨猪和乖乖熊讲述着：麻老鸭有

yī gè xiāng jiāo duō nián de lǎo péng you míng jiào huáng lǎo yā huáng

一个相交多年的老朋友，名叫黄老鸭。黄

lǎo yā zhù zài zhè tiáo xiǎo hé de shàng yóu má lǎo yā zhù zài zhè

老鸭住在这条小河的上游，麻老鸭住在这

tiáo xiǎo hé de xià yóu tā men yī zhí tōng xìn tōng xìn de fāng

条小河的下游。他们一直通信，通信的方

shì hěn qí tè má lǎo yā de xìn qǐng xìn gē lán bó er shāo

式很奇特——麻老鸭的信请信鸽蓝脖儿捎

gěi huáng lǎo yā huáng lǎo yā de xìn yòng yī gè píng zi zhuāng qǐ

给黄老鸭；黄老鸭的信用一个瓶子装起

lái fàng zài shuǐ lǐ piāo dào xià yóu má lǎo yā jiù shōu dào

来，放在水里，漂到下游，麻老鸭就收到

le má lǎo yā zhēn cáng zhe huáng lǎo yā xiě gěi tā de xìn zú

了。麻老鸭珍藏着黄老鸭写给他的信，足

zú yǒu liǎng dà xiāng píng rì lǐ tā xǐ huān dú lǎo péng you de

足有两大箱。平日里，他喜欢读老朋友的

xìn bǐ cǐ shēn hòu de yǒu qíng
信，彼此深厚的友情

yùn cáng zài zì lǐ háng jiān shǐ
蕴藏在字里行间，使

tā huí yì qǐ xǔ duō guò qù
他回忆起许多过去

de měi hǎo shí guāng
的美好时光。

zì cóng ān le diàn huà
“自从安了电话，

wǒ zài yě shōu bù dào lǎo péng
我再也收不到老朋友

you de lái xìn wǒ men zhǐ
友的来信。我们只

shì tiān tiān tōng diàn huà kě wǒ
是天天通电话，可我

gèng xǐ huan tōng xìn
更喜欢通信。”

bèn bèn zhū hé guāi guāi
笨笨猪和乖乖

xióng zhèng bù zhī zěn me ān wèi
熊正不知怎么安慰

má lǎo yā hǎo zhǐ jiàn hú lí
麻老鸭好，只见狐狸

xiān sheng hé bái é dài fu jí
先生和白鹅大夫急

máng zǒu guò lái
忙走过来。

bái é dài fu shéi
“白鹅大夫，谁

bìng le
病了？”

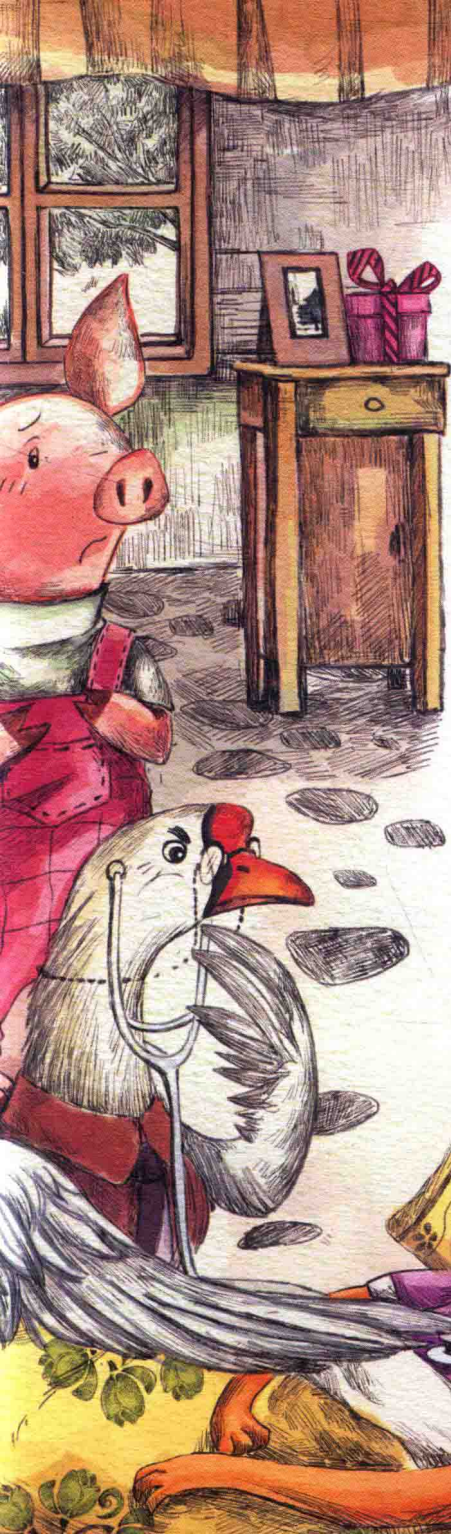
bái é dài fu huí dá
白鹅大夫回答

shuō hú lì tài tai
说：“狐狸太太。”

zǒu wǒ men yě qù
“走，我们也去

kàn kan
看看！”

bèn bèn zhū hé guāi guāi
笨笨猪和乖乖

xióng gēn zhe tā men lái dào hú li
熊跟着他们来到狐狸

jiā hú li tài tai tāng zài
家。狐狸太太躺在

chuáng shàng shēn yīn zhe bái é
床上呻吟着。白鹅

dài fu bǎ tīng zhěn qì fàng zài tā
大夫把听诊器放在她

de xiōng táng shàng zǐ xì de tīng
的胸膛上，仔细地听

le tīng rán hòu duì hú li xiān
了听，然后对狐狸先

shēng shuō tā zhè ge bìng shì
生说：“她这个病是

yīn wèi rì yè sī niàn yīn qǐ de
因为日夜思念引起的。”

nǐ shuō de hěn duì bái é dài fu hú li xiān sheng
“你说得很对，白鹅大夫。”狐狸先生

shuō tā zhè ge bìng jiù shì yīn wèi xiǎng tā de ér zǐ xiǎng chū
说，“她这个病就是因为想她的儿子想出
lái de
来的。”

yuán lái xiǎo hú li zhǎng dà hòu dōu yào lí kāi fù mǔ dú
原来小狐狸长大后，都要离开父母独

lì shēng huó yǐ qián xiǎo hú li měi zhōu dōu yào huí lái kàn wàng
立生活。以前，小狐狸每周都要回来看望

hú li xiān sheng hé hú li tài tai gěi tā men dài lái le xǔ duō
狐狸先生和狐狸太太，给他们带来了许多

huān lè dàn zì cóng jiā lǐ ān zhuāng le diàn huà xiǎo hú li zài
欢乐。但自从家里安装了电话，小狐狸再

yě bù huí jiā le měi zhōu zhǐ dǎ yī gè
也不回家了，每周只打一个

diàn huà lái xiàng bà ba mā ma wèn gè
电话来，向爸爸妈妈问个

hǎo qǐng gè ān hú li tài tai tiān tiān
好、请个安。狐狸太太天天

pàn wàng zhe tā de ér zi huí lái kàn tā
盼望着她的儿子回来，看她，

pàn lái pàn qù jiù pàn bìng le
盼来盼去，就盼病了。

bái é dài fu wǒ
“白鹅大夫，我

tài tai de bìng néng zhì hǎo ma
太太的病能治好吗？”

bái é dài fu duì hú
白鹅大夫对狐

li xiān sheng shuō nǐ tài tai
狸先生说：“你太太

de bìng yòng yào shì zhì bù hǎo
的病用药是治不好

de zhǐ yào nǐ de ér zi huí
的，只要你的儿子回

lái kàn wàng tā tā de bìng mǎ
来看望她，她的病马

shàng jiù huì hǎo
上就会好。”

bèn bèn zhū hé guāi guāi xióng cóng hú li jiā chū lái bèn bèn
笨笨猪和乖乖熊从狐狸家出来，笨笨

zhū shuō āi jīn tiān wǒ men kàn dào de zhè xiē bù yú kuài de
猪说：“唉，今天 we 看到的这些不愉快的

shì qing dōu shì diàn huà rě de huò
事情，都是电话惹的祸。”

rú guǒ méi yǒu diàn huà jiù bù huì fā shēng zhè me duō
“如果没有电话，就不会发生这么多

bù yú kuài de shì qing le
不愉快的事情了。”

bèn bèn zhū yǎn jīng yī liàng jiǎn duàn diàn huà xiàn bù shì
笨笨猪眼睛一亮：“剪断电话线，不是

jiù bù néng dǎ diàn huà le ma
就不能打电话了吗？”

guāi guāi xióng yáo yáo tóu zhè ge zhǔ yì hěn bèn
乖乖熊摇摇头：“这个主意很笨，

nǐ jiù bù néng xiǎng yí gè cōng míng yí diǎn de bàn fǎ ma
你就不能想一个聪明一点的办法吗？”

tā men xiǎng ya xiǎng ya xiǎng le hǎo jiǔ hǎo jiǔ shéi yě
他们想呀、想呀，想了好久好久，谁也

méi yǒu xiǎng chū yí gè gèng cōng míng de bàn fǎ lái zuì hòu tā
没有想出一个更聪明的办法来。最后，他

men zhǐ hǎo cǎi nà bèn bèn zhū de bèn zhǔ yì jiǎn duàn diàn huà xiàn
们只好采纳笨笨猪的笨主意：剪断电话线。